

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ**

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
9 січня 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- В рядах оппозиции согласия нет** *Олеся Дубовик, "Комсомольская правда" (Украина)*2
- Политический год для оппозиции начался с резкого разногласия во взглядах. Лидеры партий так и не сошлись во мнении, нужно ли выдвигать единого кандидата в первом туре президентских выборов.
- Предупредительная забастовка оппозиции состоится в конце января – народный депутат** *Дмитрий Коротков, «Сегодня»*3
- Оппозиция планирует устроить предупредительную забастовку в январе, а бессрочную - в феврале.
- «Регионала» Колесниченко уволили из антикоррупционного комитета «Факты»**4
- В Национальном антикоррупционном комитете Украины произошли кадровые перестановки...
- Били просто під міліцією** *Іван Бойко, "Україна молода"*4
- Міліція вбачає у жорстокому побитті нардепа Ілленка та його адвоката лише хуліганство.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Итоги года: ВО "Свобода"** *Андрей Светин, Politarena.org.ua*5
- Ушедший год, если рассматривать его с точки зрения возможностей и перспектив ВО "Свобода", стал если не годом несбывшихся надежд, то по крайней мере годом отсутствия видимого прогресса и движения вперед.
- Бастуем или нет? Противоречивые мнения оппозиционеров** *From.ua*7
- Когда начнется и начнется ли вообще всеукраинская забастовка, анонсированная лидером партии «УДАР» Виталием Кличко? С этим вопросом интернет-издание Новости Украины – From-UA обратилось к видным украинским политикам, представляющим украинскую оппозицию, а также профсоюзные организации.
- Порошенко іде в президенти. Опозиційна трійка чухає потилиці** *Юрій Зуцук, ПІК*8

Наприкінці минулого року сталася досить помітна подія – відразу дві соціологічні служби опублікували президентські рейтинги українських топ-політиків. Цікавою в них була тріумфальна поява мільярдера і позафракційного депутата Петра Порошенка.

БЛОГИ

Володимир Литвин: «Мало хто звернув увагу на повідомлення про те, що до провідних тем 50-ї Мюнхенської конференції з питань, віднесено «конфлікти у Сирії, а також Україні» Facebook.com10

Вже сама постановка проблеми саме у такій площині красномовно свідчить: події в Україні проектується під сирійський сценарій, перестраховуючись, очевидно, з огляду на активну боротьбу між ЄС, США та Росією за неї.

Арсен Аваков: «Созидайте, господа! Созидайте!...» Pravda.com.ua11

Да простят меня честные Граждане, но некоторые гражданские активисты так увлеклись, с такой отдачей тратят всего себя без остатка на критику оппозиции, что совершенно забыли отчего собрался Майдан и чем мы должны заниматься.

Олег Тягнибок: "Б'юджет-2014: що пропонує "Свобода" Pravda.com.ua11

8 січня народні депутати фракції Всеукраїнського об'єднання "Свобода" у Верховній Раді України подали до парламентського Комітету з питань бюджету розроблені спільно з Урядом національної альтернативи ВО "Свобода" пропозиції до проекту Державного бюджету України на 2014 рік.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Захарченко і Пшонка не відчувають дійсного запаху повітря в Україні – Кужель Радіо Свобода13

Друковані видання

В рядах оппозиции согласия нет

Олеся Дубовик, "Комсомольская правда" (Украина)

Идти на президентские выборы единой колонией или по отдельности - неразрешимый вопрос для лидеров оппозиции. Политики так и не определились, как идти на выборы - вместе или по отдельности.

Политический год для оппозиции начался с резкого разногласия во взглядах. Лидеры партий так и не сошлись во мнении, нужно ли выдвигать единого кандидата в первом туре президентских выборов.

В эфире одного из телеканалов Арсений Яценюк рассказал: в первом туре единого кандидата от оппозиции ждать не стоит.

- Объяснение очень четкое - одного не регистрируют, второго снимут, третьего отравят. Поэтому сегодня выставляют одну мишень, которая будет уничтожена за 15 месяцев до выборов, - это неправильно.

Высокопарность Яценюка тут же охладил соратник по оппозиционному табору Виталий Кличко:

- Как мы можем говорить о единой команде, когда будут идти несколько кандидатов? Разве не это сегодня нужно власти, чтобы растянуть голоса и во втором туре устроить жестокий сюрприз? - заявил Виталий Кличко.

Оба политика изо всех сил пытаются убедить общественность именно в своей правоте. Но вот интересы у каждого свои. Так, Кличко опирается на последние рейтинги. А вот Яценюк якобы реализует позицию лидера партии, которую он пока возглавляет: против единого кандидата в первом туре не раз высказывалась Юлия Тимошенко.

К слову, в канун Нового года общественный совет Евромайдана даже специально по этому поводу обратился к оппозиционным силам и выставил требование: до 10 января 2014 года политики должны определиться с кандидатом. Остался один день.

Мнение эксперта

Владимир Фесенко, глава Центра прикладных политических исследований "Пента":

- Оппозиция должна высказаться хотя бы о необходимости выдвижения единого кандидата. Когда именно это делать - уже вопрос тактики. Но это один из самых важных элементов стратегии президентских выборов. И если они не определятся, то на выборах им придется конкурировать не только с властью, но и между собой. Пока же нас ждет длинная дискуссия.

<http://kp.ua/daily/090114/432134/>

Предупредительная забастовка оппозиции состоится в конце января – народный депутат

Дмитрий Коротков, «Сегодня»

Оппозиционные лидеры Евромайдана вышли из праздничного режима и начали строить планы на год. Главный из них: Майдан должен стоять до победы. "Я ходил в палатки на Майдане, общался с людьми. Все говорят: сдаваться мы не собираемся", - рассказал вчера Виталий Кличко. При этом и Арсений Яценюк, и тот же Виталий Кличко в своих заявлениях ассоциируют эту победу с президентскими выборами. Что означает: они хотят, чтобы Майдан стоял минимум до марта 2015 года. А потому план на 2014-й - это план борьбы с властью.

Забастовка

О ее проведении Кличко объявил еще в начале декабря, а 6 января он уточнил, что забастовка состоится после Рождества, причем сначала будет предупредительная, а потом бессрочная. И хотя вчера - в первый после Рождества день - никто не бастовал даже во Львове, нардеп-ударовец Павел Розенко говорит, что слова "после Рождества" не стоит воспринимать буквально: "Сроки и цели забастовки еще обсуждаются, в частности на переговорах с профсоюзами, хотя уже сейчас ясно, что одной из целей будет отставка правительства. Ориентировочно можно сказать, что предупредительная забастовка состоится в конце января, а если ее требования не будут выполнены, то в феврале будет бессрочная".

И это не только планы УДАРа. "Идея забастовки обязательно будет использована - это сильный аргумент в борьбе с властью", - уверен нардеп от "Батькивщины" Юрий Стець.

Правда, в Партии Регионов к планам оппозиции относятся скептически. "Майдан вырождается, - уверен нардеп Михаил Чечетов. - После того как 31 декабря там унизили девушек-волонтеров и отобрали у них деньги на лечение больного ребенка, остатки Майдана окончательно показали себя как сборище фашистов и вандалов. Власти нужно только проявить выдержку, и очень скоро киевляне сами скажут: "Уберите этот гадюшник". Так что в феврале не только забастовок не будет, но и Майдан до него не достоин".

Автомайдан.

Пока забастовка в планах, активные действия проводит только Автомайдан, ранее пикетировавший дома президента, главы МВД и генпрокурора, которых активисты считают виновниками в разгоне первого Евромайдана и отсутствии должного расследования по этому делу. На днях в этот список неожиданно добавился министр образования Дмитрий Табачник.

Впрочем вину министра возглавлявший автомайдановцев нардеп от "Батькивщины" Владимир Яворивский, по словам активиста Дмитрия Булатова, озвучил иначе: "Велику шкоду він наносить Україні! Ми прийшли сказати слова огиди!". "Словами огиди" автомайдановцы обклеили и обписали дверь одной из квартир в доме на Ярославовом Валу.

Правда, вскоре тот же Булатов сделал уточнение: "Автомайдан приехал ошибочно! По указанному адресу Дмитрий Табачник не живет! Автомайдан приносит свои извинения

жителям квартиры и заявляет о том, что мы теперь будем охранять несправедливо обиженных нами людей, живущих в этой квартире!".

<http://www.segodnya.ua/politics/pnews/predupreditelnaya-zabastovka-oppozicii-sostoitsya-v-konce-yanvaryaya-nardep-487235.html>

«Регионала» Колесниченко уволили из антикоррупционного комитета **«Факты»**

В Национальном антикоррупционном комитете Украины произошли кадровые перестановки. Так, Президент Виктор Янукович ввел в состав этого органа главу Верховного Суда Украины Ярослава Романюка.

Кроме того, новыми членами комитета стали министр юстиции Елена Лукаш, председатель Высшего совета юстиции Александра Лавриновича и заместитель секретаря Совета национальной безопасности и обороны Ренат Кузьмин.

В то же время Янукович вывел из состава Национального антикоррупционного комитета бывшего председателя Верховного Суда Петра Пилипчука, экс-главу Национального агентства по вопросам государственной службы Вячеслава Толкованова, члена Центризбиркома Александра Копыленко и народного депутата от Партии регионов Вадима Колесниченко.

Напомним, ранее, подбивая итоги 2013 года, Президент Виктор Янукович заявил, что главными проблемами страны являются нарушение прав человека и коррупция. При этом он пообещал в новом году «объявить войну коррупции, пронизывающей все ветви власти».

<http://fakty.ua/174617-regionala-vadima-kolesnichenko-uvolili-iz-antikorrupcionnogo-komiteta>

Били просто під міліцією **Іван Бойко, "Україна молода"**

Міліція вбачає у жорстокому побитті нардепа Ілленка та його адвоката лише хуліганство.

Уже майже тиждень столичні правоохоронці шукають відеодокази побиття нардепа від ВО «Свобода» Андрія Ілленка та його адвоката Сидора Кізіна, яке сталося ще 3 січня ввечері. Як повідомили «УМ» у столичній міліції, слідчі відпрацювали маршрут пересування потерпілих і надіслали в усі установи, будівлі яких оснащені камерами відеоспостереження, запити на отримання записів.

Зауважимо, що напад на Ілленка та Кізіна стався після того, як вони вийшли з Шевченківського райуправління міліції Києва, де «свободівця» допитували з приводу подій 1 січня (тоді ВО «Свобода» влаштувала марш з нагоди 105-ї річниці з дня народження Степана Бандери). За словами постраждалих, їх професійно били близько десяти невідомих. Врятували випадкові перехожі. У лікарні адвокату зашили рвану рану правої щоки, а в нардепа діагностували струс мозку та численні забої.

У ВО «Свобода» зазначають, що про час початку та завершення допиту було відомо лише слідчому. Тож «є достатні підстави вважати, що саме міліція повідомила бандитам, коли «свободівці» будуть виходити з райуправління». Однопартійці Ілленка трактують цей напад як зроблений в особливо цинічній формі замах на життя державного діяча.

«Коли біля райуправління міліції б'ють народного депутата, це має означати, що або бандити чхати хотіли на міліціонерів, або бандити і міліція — одні й ті самі люди», — додають опозиціонери з партії «Батьківщина».

Але слідчі з того ж таки Шевченківського райуправління столичної міліції відкрили кримінальне провадження лише за фактом вчинення хуліганських дій. Ще й наполягають, що Ілленка і Кізіна били не під будівлею райуправління безпосередньо, а трохи нижче по вулиці Прорізній. Начальник слідчого управління главку — заступник начальника київської міліції

Анатолій Євмен ще й не виключає, що мотивом побиття депутата та адвоката могла бути помста їхніх однопартиїців!

Загалом у досудовому розслідуванні за фактом «хуліганки» призначено п'ять експертиз, опитано понад 50 осіб, які могли бути свідками цієї події. Водночас слідчого експерименту за участю самого Ілленка станом на вчора проведено ще не було, «у зв'язку з його скаргами на погане самопочуття», додають у міліції. ВО «Свобода» вимагає перекваліфікувати кримінальне провадження за фактом побиття Андрія Ілленка та Сидора Кізіна зі статті про «хуліганство» на статтю «замах на вбивство».

І зовсім уже дикунськими є дії голови Харківської облдержадміністрації Михайла Добкіна, який давав свого часу присягу держслужбовця. «Губернатор» висміяв на своїй сторінці у «Твіттері» побитого депутата від «Свободи», оприлюднивши фото закривавленого Ілленка з написом «Гітлер капут».

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2394/180/85186/>

Інтернет-ЗМІ

Итоги года: ВО "Свобода"

Андрей Светин, Politarena.org.ua

Ушедший год, если рассматривать его с точки зрения возможностей и перспектив ВО "Свобода", стал если не годом несбывшихся надежд, то по крайней мере годом отсутствия видимого прогресса и движения вперед. Ведь фактически результат выборов 2012 стал сенсационным именно из-за неожиданно высокого процента доверия, который получили радикальные националисты. После этого партийцы Тягнибока заявляли о том, что "Свобода" собирается нарастить кредит доверия по всей Украине став настоящей общенациональной политической силой.

Правда, некоторые политологи полагали, что для этого свободовцам придется отказаться от ряда своих постулатов и программных меседжей, став более уважаемой и "спокойной" политической силой. Именно неготовность "Свободы" меняться, менять риторику и становиться более умеренной политической силой и показал 2013 год. Ведь "бравые ребята Тягнибока" так и не смогли отказаться от "полупартизанских" методов борьбы. Причем касалось это не только рядовых сторонников партии или областных или городских е руководителей, но и народных депутатов, призванных заниматься законотворческой деятельностью.

Законодательные инициативы

Парламентская фракция "Свободы" по сути, так и не смогла предложить обществу ничего более внятного, нежели попытки вернуть в паспорт, так называемую пятую графу, и запретить русский язык. Во всяком случае, в плоскость общественного диалога или в случае со "Свободой" скорее это можно назвать монологом, попадали лишь экзотические предложения подобные этим.

Особенная роль отводилась попыткам законодательной борьбы с русским языком и всем, что с ним связано. Хотя казалось бы Конституция Украины четко и ясно разъясняет все положения относительно государственного языка. Но не смотря на это, в парламенте регистрировались законопроекты о функционировании украинского языка как государственного и порядке применения других языков в Украине, законопроекты относительно запрета использования русского языка в рекламе и других общественных сферах. Такая активность, откровенно говоря, выглядела нелепо, особенно на фоне отказа оппозиции в целом и "Свободы" в частности участвовать в работе специальной комиссии, собранной для наработки правок в закон "Об основах языковой политики".

И если предложения специалистов, собранных главой государства в рамках комиссии, содержали реальные шаги в области поддержки и развития государственного языка, то

представители "протестантов" пошли по старому проверенному пути демагогии и карательных мер. Более того, "рука Свободы" проявилась тут как раз наиболее полно ведь содержащиеся в законопроекте выражения как "титულная нация" и "коренные народы Украины" ставили ряд вопросов о его соответствии не только условиям современности, но и Конституции. Ну а предложения создать Национальную комиссию по стандартам государственного языка и Центр украинского языка, в котором предлагается сдавать экзамен на уровень владения языком, как и институт уполномоченного по защите государственного языка - выглядели и вовсе как имитация деятельности, а не как реальные предложения. Ведь если говорить о последних, то в течение прошлого года специалисты в области защиты украинского языка так и не предусмотрели льгот для украинских издателей, писателей и культурологов.

В результате серьезного национального диалога не получилось, а на западной Украине вместо того чтобы ставить вопрос о качественной украиноязычной продукции некоторые филологи предложили создать "Книгу национального позора", в которой будет рассказываться о действиях современных украинофобов. И такое решение выглядело хотя и диким, но вполне закономерным, когда усилиями филологов от "Свободы" внутринациональный диалог начал приходить к тому, что надо не только запретить русский язык, но и отстранить от преподавания в ВУЗах всех преподавателей, которые работали еще во времена существования СССР.

Однако все же безусловным "лидером" стал законопроект нардепов от "Свободы", который предлагал указывать национальность в паспорте и свидетельствах об актах гражданского состояния. Также предложено внести изменения в Закон Украины "О выборах депутатов Верховной Рады Автономной Республики Крым, местных советов и сельских, поселковых, городских председателей", согласно которым кандидат в автобиографии и других сведениях может отметить информацию о своей национальности. Естественно такой неоднозначный законопроект всколыхнул общественность и породил огромную массу споров и дискуссий, как впрочем, и законопроект о запрете аборт. И конечно можно сколько угодно спорить о том хорошо эти или плохо, однако ясно одно - в современной Украине есть проблемы намного важнее и актуальнее, нежели графа национальность в паспорте, государственный язык и его защита от мнимых врагов и даже чем запрет аборт.

Непарламентские действия

Если говорить о "непарламентских" действиях, то и тут ушедший год не принес каких-то заметных новшеств в деятельности партии. Да, были драки и блокирования в самом парламенте, да, были "закрикивания" оппонентов и политических конкурентов, что, безусловно, тоже не добавило популярности "Свободе". Ведь такое демонстративное нежелание слышать оппонента вряд ли может понравиться думающей аудитории. Единственным ноу-хау со стороны свободовцев можно считать хулиганские выходки, связанные с забрасыванием снегом женщин - народных депутатов от Партии Регионов, случившиеся весной. Фактически это стало первой ласточкой радикализации уличных действий. Когда же правоохранители сделали попытку привлечь хулиганов к ответственности, в постоянный лексикон свободовцев вошло и прочно там обосновалось слово и понятие "провокация". Особенно хорошо и часто оно начинает употребляться тогда, когда надо отвечать, а собственные поступки и нести за них ответственность. Вот тогда в ход идет понятие "провокация" или как говорится в популярной украинской поговорке "и я не я и хата не моя". Проявлялось все это в совершенно неожиданных формах - от громких заявлений в СМИ - нас, мол, хотят убить или оказывают давление неизвестные или известные, до, как бы это ни парадоксально, ни звучало, заявлений в милицию. Да, да ту самую милицию, которую "провидники нового духа" всячески охаивают и называют всяческими нелюбезными словами.

Особо ярко продемонстрировала подобную ситуацию "война с памятниками", развернутая свободовцами по всей Украине. Апофеозом "боевых действий" стало "свержение" памятника Владимиру Ленину в столице, когда толпа возглавляемая активистами с флагами Свободы со второй попытки сбросила с постаментов памятник работы Меркулова, выполненный из ценнейшего и редчайшего карельского кварцита и начала разбивать его на сувениры. Впрочем, лидеры партии даже в такой ситуации не решились взять на себя ответственность за

эту выходку. Олег Тягнибок назвал падение памятника "прикрим самогубством", при этом дал понять, что это дело рук неизвестных "provokatorov".

Но самым показательным в плане виртуозного использования термина "provokatsii" стал очередной факельный марш, состоявшийся уже в первый день нового года. При этом ставшее уже традиционным для западной Украины действие, от которого неудержимо веет романтикой национал-социализма середины прошлого века, постепенно начинает распространяться на Восток. Однако суть даже не в этом, а в том, что после проведения последнего марша в Киеве стало совершенно понятно, что provokatory и агенты влияния проникли даже в стройные ряды Свободы. Более того, они там чувствуют себя настолько вольготно и приобрели такой авторитет, что даже могут пользоваться мегафонами на митингах и отдавать необходимые команды. Именно таким образом можно истолковать заявление партии о том, что те, кто пытался поджечь пятизвездочную гостиницу на пути шествия в Киеве оказались provokatorami и уже исключены из рядов политической силы. Но ведь на видео четко видно, что перед тем как "provokatory" бросили факел в холл, мужчина с мегафоном озвучил недвусмысленный призыв к действию.

Таким образом, и получается, что радикально настроенная политическая сила, обещающая навести порядок, прям таки опутана сетью provokatorov и неблагонадежных членов, которые на эти provokatsii "vedutsya". С другой стороны имеем парадоксальную ситуацию, когда нардепы призывающие к бунтам, революциям, свержению строя в том числе и насильственным путем при получении угроз или телесных повреждений почему-то не дают сдачи а обращаются в милицию, которую как уже сказано выше они обзывали последними словами, с требованием найти и покарать виновников. Одним словом на проверку никакого радикализма.

Редакция не всегда разделяет точку зрения авторов публикаций.

<http://www.politarena.org.ua/index.php?newsid=61434>

Бастуем или нет? Противоречивые мнения оппозиционеров

From.ua

Когда начнется и начнется ли вообще всеукраинская забастовка, анонсированная лидером партии «УДАР» Виталием Кличко? С этим вопросом интернет-издание Новости Украины – From-UA обратилось к видным украинским политикам, представляющим украинскую оппозицию, а также профсоюзные организации. Но, увы, четкого ответа на поставленные вопросы наш ресурс получить так и не смог.

Так, председатель Независимого профсоюза горняков Украины и Конфедерации свободных профсоюзов Украины Михаил Волюнец вообще не в курсе, когда должна начаться эта забастовка. Или, наоборот, знает что-то больше инициатора этого действия В. Кличко. «Забастовка должна начаться не 8 числа, а 22 января, но и это тоже слишком поспешная дата», - заявил М. Волюнец.

Народный депутат Украины (фракция «Батькивщина») Владимир Яворивский пессимистичен в своих прогнозах: сегодня, считает парламентарий, «механизм национальной забастовки не работает. К ней надо готовиться, а потом уже говорить о ней».

Комментируя провал предыдущих забастовок, объявленных Арсением Яценюком еще до нового года, народный депутат Украины (фракция Батькивщина) Андрей Павловский попытался объяснить причины провала тем, что «решение принималось спонтанно, а такие серьезные вещи, как всеобщая национальная забастовка, надо готовить».

А народный депутат от фракции ВО «Батькивщина» Александр Бригинец в срыве забастовок почему-то обвинил профсоюзы, которые, по его мнению, «до сего времени, как это было и в советские времена, остаются подконтрольными. Раньше они были подконтрольны государству, а сегодня и государству, и частным владельцам предприятий».

Самым предусмотрительным и политически дальновидным оказался народный депутат Украины (фракция Батькивщина), генерал-лейтенант милиции Геннадий Москаль, который

заявил кореспонденту інтернет-видавання Новини України – From-UA, що к цьому напрямленню діяльності (організації забастовок – Ред.) вообщє не має ніякого відношення.

Народний депутат України VII созива Наталія Новак, очевидно, убєждєна, що ніякої забастовки не будєт, і заранєє нашла цьому об'ясненнє: «сєйчас, послє прєздникєв населєннє України находитсьє в умирєтврєннєм стєстєннє, пєзєтєму покє нєт нужного «градуса» і прєвєдєннє всєукраїнської забастовки в блїжєйшєю недєлю».

«Сєгоднєя всєьмє актуальнєо испєльзовєннє українцєми всєх фєрм і мєтєдєв давлєннє на єту влєсть», - так плавнєо ушла єт конкретного вєпрєсє о причинєх прєвала забастовок народний депутат України VII созива (УДАР), журнєлист і полїтїк Ірїна Герєщєнкє, прївчєннєо добєвїл нєлєстнєє єпїтєтє в єдрєс прєвїтєльствє, котрєє, по слєвєм парлємєнтєрїє «до сїх пор нє мєжєт прїнєтє бєджєт, котрєє прєвалїло всє напрєвлєннє полїтїкї, нєчїнєє внєшнєє і закєнчївєє єкєномїчєскєє полїтїкєє».

Рєнєє в СМІ пєєвїлєсь їнфєрмєцїє о тєм, що лїдєр партїє «УДАР» Вїтєлїє Клїчкє прїзвєл об'єєвїтє всєукраїнськєю забастовкє - спєчєлє прєдупрєдїтєльнєю, є потєм бєссрєчнєю.

<http://from-ua.com/adds/print.php?news/6beb5adff632a>

Пєрєшєнкє їдє в прєзїдєнтї. Опєзїцїєнє трїєкє чухєє потїлїцї

Юрїє Зущїк, ПїК

Опєзїцїєнє трїєкє кєндїдєтїв знєнєцькє прєтвєрїлєсь нє чєтвїрєкє.

Нєпрїкїнцї мїнєулєго рєкє стєлєсь дєсїтє помїтнєє подїє – вїдрєзє двї соцієлєгїчнї слєжбї опублїкуєлї прєзїдєнтськї рєїтїнгї українськїх тєп-полїтїкїв. Цїкєвоє в нїх булє трїєумфєльнєє пєєєє мїльєрдєрє і позєфрєкцїєного дєпутєтє Пєтрє Пєрєшєнкє. Дєнї опїтєувєнє вжє всї знєють, єлє зєдлє дрємєтїзмє нєгєдєємо нєїпїкєнтнїшє мїсєє.

Є ось ї тємнєє кєнєєчїнє...

Єтжє, зє дєнїмї дєслїджєннє фєндє Дємєкрєтїчнї їнїцїєтїє вїє соцієлєгїчнєє слєжбї цєнтрє Рєзємєкєвє, 10,3 % опїтєнїх у вїпєдєкє дєстрєкєвїх прєзїдєнтськїх вїбєрїв прєголєсуєлї б зє Пєрєшєнкє (вїдсєтєк бєз учєстї у вїбєрєх Тїмєшєнкє, що звчїтє нєївїрєгїднїшє). Цєє поєзєкєнїє – фєктїчнє прєзїдєнтськїє рєїтїнг полїтїкє. Зє нїм Пєрєшєнкє пєстєпїєє лїшє Вїкторє Юнєкєвїчє, Вїтєлїє Клїчкє тє Арсєнїє Єцєнєкє, прєтє зєлїшїєв позєдє Олєгє Тєєгнїбєкє. Соцієлєгї змєдєлєувєлї сїтєуєцїє дрєгєго турє і вїєєлїє, що зє цїм сєнєрїєм влєснїє Рєшєнє прєрємїг бї Юнєкєвїчє.

Вєднєчєс прєвєлє свєє опїтєувєннєє грєпє Рєїтїнг. Зє дєнїмї цїєє слєжбї, у вїпєдєкє дєстрєкєвїх прєзїдєнтськїх вїбєрїв Пєрєшєнкє єтрїємєв бї 7,1% гєлєсїєв, пєстєпїєшїєє вжє згєдєнїє трїєцї лїдєрїєв (зновє бєз учєстї у вїбєрєх Тїмєшєнкє); позєдє вїн зєлїшїєв бї тєго ж Тєєгнїбєкє. Тєкєж ї зє дєнїмї грєпї Рєїтїнг Пєрєшєнкє прєрєгрєв бї Юнєкєвїчє в дрєгємє турї вїбєрїєв.

Звчїєннєо, соцієлєгїчнї слєжбї врєхєвєють лїшє дємєкє грємєдєєн. Кєжєн, хтє слїдєкєє зє полїтїкєю, пєгєдїтсьє: в Україні дєлєю вїбєрїєв вїрїшєє нє тєє, хтє мєєє гєлєсїє, є хтє їє рєхєє (хчє нєспрєвдї, всє склєднїшє). І лїшє їнєплєнєтєєнїєн єтєтєжнїтє дєнї соцієлєгїєв з рєєльнїмї шєнєсєм кєндїдєтє нє прємєгє.

Рєїтїнгї – всьєго нє всьєго рєзєлєьтєт вїєлїєв полїтєхнєлєгїє нє грємєдськє дємєкє. В нєшємє вїпєдєкє мї бєчїмє сємє цє: щєсь змєсїлє фєхїєвцїєв вєлєчїтїє в єнєкєтє прїзвїщє лєдїєнї, єкє рєнїшє всєрїєз рєзглєдєлї тїлькї єк кєндїдєтє в мєрї Кїєвє.

Нєш “нєвїдємїє” фєктєр – нїзкє подїєв, нє єкїє Пєрєшєнкє, з їєго дєсвїдєм прєстєє нє мїг нє вїдгєкнєтїєсь. Обїдвє опїтєувєннєє прєхєдїлї нє пєчєтєкє-сєрєдїнї грєднєє, тєбтєє в пєрїєд пїдїємє Єврємєїдєнє. Чєсє прєїшлє нєбєгєтє, тєж лєгкє згєдєтї, що в цєє вїдтїєнєк Пєтрє Олєксїєвїч бєв дєжє є дєжє єктїєвнїєм. І нє лїшє нє сєнї Єврємєїдєнє – вїн пєбєувєв у спрєвжнїх бєєх. Нєпрїкєлєд, нєпєрєдєднї штєрмє Бєнєкєвїє, кєлї вїмєгєєв вїд прєвєкєтєрїєв нє

кидатися на мільціонерів. До речі, в той день, незважаючи на численні спроби викликати когось з нардепів, крім Порошенка до АП ніхто не прийшов (був ще Гурвіц, але він поводився стримано, тримаючись осторонь). Тому на бульдозері, в оточенні розлючених бойовиків, Петро Олексійович виглядав героєм.

Зрозуміло, всі пориви душі Порошенка ретельно фіксували камери, особливо П'ятого каналу. Тож високий рейтинг політика став наслідком поєднання вибуху народного невдоволення владою зі спритним піаром на цих подіях. Простіше кажучи, Порошенко просто скористався моментом, щоб набрати політичних балів.

І це вдалося йому блискуче. Як красномовно свідчать дані опитувань, в плані піару Порошенко зробив більше, ніж будь-хто з лідерів опозиції. Фактично, рейтинги його колег змінилися мало, а Петро Олексійович виринув з небуття, щоб засліпити усіх. Якщо ж без пафосу, кожен з опозиційної трійки притягнув на Майдан свою партію, Порошенку виявилось достатньо одного телеканалу... ну, і грошей для підтримки полум'я народного гніву. Як наслідок, виборча кампанія отримала ту саму темну конячину, на яку в глибині душі всі чекали.

...чи все таки троянський кінь?

ПіК дає майже 100% гарантію, що Порошенко балотуватиметься в президенти. На цей нібито нерозсудливий вчинок його штовхнуть не лише непомірні амбіції. За даними ПіКу, в певний момент "сім'я" розглядала питання захоплення контролю над П'ятим каналом – таке придбання суттєво знизило б дефіцит медіа-ресурсів, який вона ще відчуває. Проте навіщо грубі рухи, якщо проблему можна вирішити... більш технологічно?

Звісно, питання не лише в одному телеканалі. Сьогодні стан бізнесу Порошенка, м'яко кажучи, не ідеальний – про це свідчить згортання виробництва в Маріуполі, масові звільнення на фабриках і умисне затягування Росією питання Рошену. В Кремлі начебто на щось очікують, можливо, щоб Петро Олексійович зробив крок назустріч... З огляду на зміцнення зв'язків російського та українського керівництв, це виглядає логічним. І безперечно приємним, якщо домовлятися буде секретар РНБО – людина нечужа Порошенку.

У великій грі Януковича Петро Олексійович справді ідеальний технічний кандидат. Високий рейтинг і реноме опозиціонера роблять з нього козир, який непросто перебити. Мета тут досить прозора – він повинен відтягнути голоси від найрейтинговішого суперника Януковича, щоб вийти з чинним президентом в другий тур виборів.

А як же домовленості про єдиного кандидата, як же реноме опозиціонера? – питає читач. Відповідь тут проста, як виборчий бюлетень: єдиного кандидата від опозиції не буде, або ж його висунуть суто формально. Нещодавно Тимошенко заявила, що до першого туру цього робити не можна – нібито зарано, бо на єдиного – неповторного спрямують репресивний апарат. Насправді це брехня. Тимошенко знає, що в 2015 році балотуватися вона не зможе. Потім ситуація зміниться: якщо в 2015-му президентом стане хтось з нинішньої трійці – в 2020-му він не поступиться ЮВТ.

А взагалі, Тимошенко не зацікавлена у перемозі опозиційного кандидата в 2015 році. Вона розраховує на невеличкий безлад в 2020 році (коли Янукович постане перед проблемою спадкоємця), і тоді з'явиться більше шансів реваншуватися. Нехай прибічники Євромайдану не спокушаються: заява Тимошенко – насправді ознака, що існує наказ Яценюку заблокувати визначення єдиного кандидата. І Арсеній Петрович легко це зробить, бо єдиний кандидат може з'явитися лише шляхом консенсусу, чого тим паче не станеться після першого туру. Навіщо витрачати ресурси на суперника – попереду ж ще 2020 рік?

До речі, Порошенку навіть легше блокувати появу єдиного кандидата, ніж Яценюку. Формально він не скутий домовленостями, як члени опозиційного клубу. Логічно, що час "X", тобто найзручніший момент для оголошення єдиного кандидата настане напередодні голосування в першому турі – тоді було б зручно знятися на його користь. Та ще зручніше Порошенку зробити тут паузу і вести кампанію далі. Після виходу в другий тур він розведе руками і скаже, що не в змозі домовитися про єдиного кандидата, а тому винна сама опозиція, до чого ж тут він...

Проте в цій стрункій схемі є суттєвий недолік. Нинішній рейтинг Порошенка роздмухав Євромайдан. Ослабнуть протести – впаде і рейтинг, бо за душею у власника Рошену немає нічого, крім амбіцій та холодного розрахунку. Петро Олексійович добре розуміє цю залежність. Саме тому він кидає в жерло революції мільйони доларів (про допомогу зізнавався сам). А на днях прохопився, що майдани по всій Україні мають залишитися до перемоги, тобто президентських виборів, і що він наполягає на цьому. Прозвучало досить переконливо, хоча й дещо неоднозначно. Власне, як і все, що Порошенко робить і каже на публіку.

<http://www.pic.com.ua/poroshenko-ide-v-prezydenty-opozytijna-trijka-chuhaje-potylytsi.html>

Блоги

Володимир Литвин: «Мало хто звернув увагу на повідомлення про те, що до провідних тем 50-ї Мюнхенської конференції з питань, віднесено «конфлікти у Сирії, а також Україні»

Facebook.com

Мало хто звернув увагу на повідомлення про те, що до провідних тем 50-ї Мюнхенської конференції з питань безпеки (на участь у якій вже зараз заявлено 18 голів держав та урядів, півсотні МЗС, майже 300 політиків та експертів і т.д.) віднесено «конфлікти у Сирії, а також Україні».

Вже сама постановка проблеми саме у такій площині красномовно свідчить: події в Україні проектується під сирійський сценарій, перестраховуючись, очевидно, з огляду на активну боротьбу між ЄС, США та Росією за неї. У цьому ряду логічно виглядають дві спроби повалення Уряду, який таки заслуговує відставки, але у спосіб, визначений Конституцією, законами про КМУ та Регламент, з наступним проголошенням паралельних структур. Знову ж таки з апеляцією про визнання до міжнародного співтовариства. У цьому ж ряду підготовка «конституційного акта» про відновлення конституційного ладу через повернення до Конституції 2004 року. З розрахунку, очевидно, що дозволить наблизити до легітимності формування уряду ВР, попередньо забезпечивши її переформатування. Що знову ж таки для стабільності і передбачуваності процесів в Україні, можливо, й потрібно. Проте у конституційний спосіб, для чого для початку потрібно 300, а не 226 голосів. Не кажучи вже про необхідність дотримання загалом конституційних процедур.

Що маємо на практиці?

Боротьбу за владу під момент, пов'язаний з масовою заявкою людей на те, що з ними треба рахуватися. Так – це є. Однак головна проблема в повзучій дезінтеграції країни, в розчаруванні, розгубленості, розсваренні активної частини суспільства та людей. А, як відомо, розділений зсередини дім ніколи не вистоїть (достаточно напомним 12 главу Євангелія от Матфея: «Любое царство, разделившееся на враждующие части, приходит в запустение, и никакой город или дом, разделенный враждой, не устоит»).

Маємо також революційну ситуацію в українському варіанті. Однією з її ознак є факт того, що владу ще бояться, а опозицію вже бояться. Звідси – й дії, які добре видно на прикладі нашого політичного середовища.

Відсутність розуміння сторонами складності і загрозовості ситуації можу віднести, окрім усього іншого, про що вже багато сказано, на рахунок того, що кожна з них сподівається на підтримку себе із-за меж України. В черговий раз, на крутих історичних поворотах, дається взнаки генетична для українських провідників риса – спиратися на когось і намагатися до цього когось притулити Україну й народ.

Доводиться лише сподіватися, що факт старанної реалізації опозиційними політиками владних сценаріїв щодо майбутніх виборів не є ознаками порозуміння.

Ілюзією є сподівання сторін на те, що саме вони контролюють настрої та процеси в Україні. Відбувається просто її розхитування.

Вважаю, що вже час взятися за розум, припинити імітації конструктивних дій, що лише шкодять країні. Рейтинги на них довго не втримати.

Як мінімум, треба започаткувати реальний круглий стіл, винести на публічне обговорення вимоги і претензії сторін. І виходити знову ж таки на публічні рішення, у яких на першому місці стоятимуть інтереси всієї України, всього українського народу. Треба започаткувати курс на «зближення позицій через переміни». У тому числі в Уряді.

Бо все інше – це все більш очевидне мискоборство. Усе інше – це путівка на війну.

Усім слід зятимити: Україна – не Сирія.

І наостанок: резолюцію Сенату про підтримку українського народу я б не сприймав як заохочення для опозиційних політиків. Це, швидше за все, демонстрація стурбованості ситуацією в Україні, якою ми повинні власне перейматися, і рекомендація усім, хто взяв на себе місію представництва інтересів свого народу, діяти відповідально і відповідно до складності моменту.

Facebook.com

Арсен Аваков: «Созидайте, господа! Созидайте!...»

Pravda.com.ua

Майдан без политиков, заводы без рабочих, школы – без учителей, больницы – без докторов, кухни – без поваров... Даешь единого – триединого, даешь все и сразу...

Откровенно говоря, на фоне огромного вала практической работы – такого рода разговоры в среде некоторых общественников – немного притомили. Сегодня поймал себя на мысли, что потратил на все эти пустопорожние разговоры, выслушивания и разъяснения – часы...

Да простят меня честные Граждане, но некоторые гражданские активисты так увлеклись, с такой отдачей тратят всего себя без остатка на критику оппозиции, что совершенно забыли отчего собрался Майдан и чем мы должны заниматься.

Какие кандидаты? Какие выборы? С этой системой власти? Вы что, не видели результаты довыборов на 5 округах? Вы что все еще думаете, что по-честному можно договорится с ЭТОЙ властью о демократических выборах?... Только победа в три корпуса, только под огромным давлением общества – вот что возможно! Давлением огромным, нестерпимым для НЫНЕШНИХ власть предержащих – неотвратимым!

А тут – вся энергия – в свисток критики "плохой" оппозиции. Свист, приводящий в восторг Януковича с сотоварищами. Воинствующие противвсихи... Как же вы достали. Вам мало противвсихства, что вместо Тимошенко выбрало Януковича? Созидайте что-нибудь. Созидайте – не будьте разрушителями!

А когда видите ошибки оппозиции – помогайте. И помогая, поменьше амбиций и злобы, прошу Вас. Смотрите в зеркало – качество нашей политики, качество нашей оппозиции – прямое отражение нашего народа, каждого из нас. Увы и ах... Оппозиция настолько же плоха, насколько плохи и Вы... Впрочем, тянет к оптимизму – надеюсь, что оппозиция настолько же хороша, как и хороши Вы!

Разом – сила!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/52cdbad8644ae/>

Олег Тягнибок: "Б'юджет-2014: що пропонує "Свобода"

Pravda.com.ua

8 січня народні депутати фракції Всеукраїнського об'єднання "Свобода" у Верховній Раді України подали до парламентського Комітету з питань бюджету розроблені спільно з Урядом національної альтернативи ВО "Свобода" пропозиції до проекту Державного бюджету України на 2014 рік. В матеріалах обсягом у 61 сторінку містяться як пропозиції до тексту

бюджету, так і пропозиції щодо перерозподілу доходів і видатків державного бюджету на загальну суму 8,4 млрд. грн.

Зокрема, свободівці пропонують за рахунок зменшення необґрунтовано збільшених видатків на утримання силових органів, центральних і місцевих органів влади, ЄВРО-2012, обслуговування державних гарантів та інших не першочергових статей збільшити видатки на оборону і національну безпеку, соціальний захист населення, освіту, науку, культуру, регіональний розвиток і житлово-комунальне господарство, промисловість та енергетику, сільське господарство, підприємництво та правовий захист населення.

Грунтовний аналіз поданого урядом Януковича-Азарова проекту Державного бюджету на 2014 рік показує, що влада використовує бюджет, сформований за рахунок сплачених підприємствами, підприємцями і простими громадянами податків, для утримання влади будь-якою ціною. В умовах значного дефіциту державного бюджету зменшення численності населення, падіння ВВП та промислового виробництва правлячий режим пропонує збільшити передусім фінансування "поліційних" функцій держави.

Зокрема, на 78,5 млн. грн. (або 6%) збільшується фінансування внутрішніх військ, на 78,5 млн. грн. (або на 6 %) – Ради національної безпеки й оборони України на чолі з Ключевим, на 46,5 млн. грн. (або на 1,6%) – утримання Служби безпеки, на 22,3 млн. грн. (або на 7,1%) – державна охорона органів державної влади та посадових осіб, на 302,1 млн. грн. – утримання судів, на 490,1 млн. грн. (або 8,3%) – Міністерства доходів і зборів, на 552 млн. грн. (або на 19,1%) – обласних державних адміністрацій.

Отже, ми бачимо величезне збільшення фінансування усіх структур, які здійснюють політичні репресії, переслідування, вибіркове правосуддя. І це свідчення того, що нинішній режим вважає головними завданнями не боротьбу із зовнішніми загрозами, не захист Української держави та її суверенітету, а боротьбу з українським народом і продовження політичних репресій.

Водночас влада пропонує зменшити видатки на Збройні Сили України – на 755,3 млн. грн. (або на 5 %), агропромисловий комплекс – на 1 млрд. грн. (або на 12 %), на будівництво, ремонт та реконструкцію автомобільних доріг – на 621,7 млн. грн. (або на 4,6 %), на охорону здоров'я – на 127,9 млн. грн. (або на 1,3 %), українське кіно – на 31,3 млн. грн. (або на 21,3 %), на Міністерство закордонних справ – на 145,3 млн. грн. (або на 13 %).

Удвічі зменшено передбачені кошти на відшкодування збитків, завданих громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду, відшкодування збитків, завданих фізичній чи юридичній особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, їхніх посадових і службових осіб. Так само удвічі скорочено кошти на забезпечення виконання рішень суду, що гарантовані державою. Одночасно влада зменшила на 5,8 млн. грн. (або на 26,3 %) видатки на забезпечення формування та функціонування системи безоплатної правової допомоги.

Практично по всіх галузях зменшено видатки на прикладні наукові та науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням, тобто на наукову складову діяльності центральних органів виконавчої влади.

На здійснення природоохоронних заходів видатки зменшено на 188,9 млн. грн. (або на 19,3 %). Замість цього втричі збільшено фінансове забезпечення цільових проектів екологічної модернізації підприємств – до 1,23 млрд. грн. Швидше за все, ці кошти в ручному режимі буде розподіляти між окремим підприємствами олігархів спеціальна міжвідомча група, створена при уряді. Не надано жодної копійки субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт систем централізованого водопостачання та водовідведення (2013 року передбачалося 440 млн. грн.) та субвенції на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій (торік було передбачено 1337 млн. грн.).

Але особливо вражає цинічність влади у ставленні до чорнобильців, афганців, інвалідів та військовослужбовців. Взагалі не надано коштів на забезпечення житлом інвалідів війни (2013 року передбачалося 95,6 млн. грн.), воїнів-інтернаціоналістів (2013 року – 95,6 млн. грн.),

громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (2013 року – 157,5 млн. грн.) та на забезпечення відселення з віддалених населених пунктів військовослужбовців, звільнених у запас (2013 року – 20 млн. грн.). На 1,3 млн. грн. (або 10,6%) зменшено кошти на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців, вдвічі (на 60,8 млн. грн.) – на часткову компенсацію відсоткової ставки кредитів молодим сім'ям та самотнім молодим громадянам на будівництво та придбання житла. Замість цього влада передбачила 80 млн. грн. для пайової участі в будівництві та придбання житла для чиновників.

Докладно про інші "подарунки", які приготував режим Януковича-Азарова приготував до Нового Року і Різдва українцям, "Свобода" вже раніше було написано в статті "Бюджет-2014 – голосувати не можна! (попередній аналіз)".

Відповідно, фракція націоналістів для того, щоби хоч якимось чином зробити державний бюджет таким, який у сьогоднішніх умовах враховував би мінімальні потреби всіх царин державної політики України, запропонувала низку змін до головного фінансового документа країни. Таку пропозицію свободівці скерували голові бюджетного парламентського комітету Є.Геллера. Детально з пропозиціями ВО "Свобода" щодо змін у проекті Держбюджету-2014 можна ознайомитися за посиланням: <http://www.svoboda.org.ua/dokumenty/inshi/046247/>

Окрім того, до пропозицій було надіслано таблиці додатків, які деталізують ініціативи свободівців.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/tiahnybok/52cda6a417507/>

Телебачення і радіомовлення

Захарченко і Пшонка не відчують дійсного запаху повітря в Україні – Кужель Радіо Свобода

Депутати опозиційних фракцій парламенту і співробітники Генпрокуратури планують створити спільну робочу групу для вироблення механізму реалізації закону про припинення переслідувань учасників масових акцій. Перше засідання групи має відбутися сьогодні. Закон про так звану «амністію» для активістів був ухвалений парламентом і підписаний президентом наприкінці минулого року. Однак представники правоохоронних органів і судді заявляють, що він не може бути виконаний. В інтерв'ю Радіо Свобода народний депутат від «Батьківщини» Олександра Кужель зазначила, що початок обговорення законодавчих змін з генпрокуратурою – це вже великий крок уперед.

– Пані Кужель, представники правоохоронних органів та судді кажуть, що закон не працює. Як Ви вважаєте, що стоїть на заваді того, аби звільнити всіх учасників акції масового протесту?

– Вчора ми шість годин були в Генеральній прокуратурі і нагадували їм, що та людина, яка хоче щось зробити, шукає можливості, а яка не хоче – шукає причини. Для мене було зрозумілим, що прокуратура просто зайняла позицію, їй сказали зайняти таку позицію, коли вони собі дозволяли говорити, що є якісь більш пріоритетні закони. Я вважаю, що те, що ми домовилися до робочої групи, є дуже важливим кроком вперед, тому що ми домовилися, що всі їхні справи, які є сьогодні, будуть розглядатися. Є юридичні висновки яким чином діяти прокуратурі і не тільки прокуратурі, але й МВС, яким чином можна і треба закривати справи на виконання цього закону («Про усунення негативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань» – ред.).

Якщо юридично постане питання і прийдуть наші автори законопроекту, а прокуратура дійде висновку, що якийсь рядок треба додати, дописати до того закону, то ми врахуємо, адже запросили до цієї роботи і депутатів з Партії регіонів.

– Наскільки реальною на сьогодні є можливість діалогу з Генпрокуратурою в рамках цієї робочої групи, якщо правоохоронці заздалегідь заявляють, що закон виписаний погано і не може бути виконаний?

– Не те, щоб поганий – вони кажуть, а кажуть, що ним не виписана процедура. Ми ж їм кажемо, що коли ви відкривали ці справи ганебні, ви ж не виконували процедуру, а просто писали. Так, справа відкривалася на того ж таки Дзіндзю за керування трактором, яким він не може керувати. То тепер вам потрібна процедура, щоб закрити те, що ви ганебно відкрили. Ми пропонували, що вони можуть запропонувати своє клопотання щодо перегляду справи у зв'язку з появою нових обставин.

Вони не розуміють, що це є настрої суспільства, а не політиків

Я впевнена, що діалог є, і вчора тільки дві з половиною години з генеральним прокурором працювали, а до цього із заступниками, вони розуміють, що просто ігнорувати це неможливо. Я була здивована і з'явилося таке відчуття, що і Захарченку, і Пшонці дають зовсім іншу інформацію, вони не відчувають дійсного запаху повітря в Україні, вони не розуміють, що це є настрої суспільства, а не політиків.

– Печерський райсуд Києва напередодні відмовився звільнити з-під варти активіста Ярослава Притуленка. Він один під вартою, які у Вас дані щодо кількості затриманих?

– Ні він не один, на сьогодні це четверо людей.

– Наскільки в процесі обговорення цього закону політиками і генпрокуратурою відведено місце для участі громадських активістів, як вони можуть долучитися?

– Там ніяким чином у розмові громадські активісти не можуть бути, тому що це чисто парламентська робота, законотворча. Вони можуть працювати через раду Майдану з тими ж таки політиками, які будуть представляти їх в генпрокуратурі.

– Наскільки може бути докорінно чи ні видозмінено той варіант закону, який підписав президент Янукович?

– Ми не знаємо чи буде потрібна зміна, а чи все ж ми зможемо переконати на прикладі юридичному – через роботу з прокуратурою. Але, якщо прокуратура не буде чути, підемо до президента. Я вже кілька наголосів ставила, що закон, який підтриманий конституційною більшістю і підписаний президентом, має пріоритетне значення перед цими законами і прийнятий останнім, це є практика законодавча.

Є відчуття життя в Україні не тим повітрям, яким ми живемо на Майдані півтора місяці. Влада продовжує думати, що можна таким чином продовжувати використовувати законодавство.

<http://www.radiosvoboda.org/articleprintview/25224569.html>